

Előszó

Az olvasó figyelmébe

A Rendészettudományi Karon egy valódi interdiszciplináris konferencia zajlott tavaly ősszel: a rendőrök sérelmére elkövetett, hivatalos személy elleni erőszak büntetőjogi és kriminológiai aspektusait járták körül a gyakorlat, a tudomány és a képzésben részt vevők szemszögéből. Sajnos a népes (és igen rangos) előadói gárdából csak hárman vállalkoztak rá, hogy e lap hasábjain írásos formában is közlétegyék előadásukat, ezért rövid híradást itt adunk a kar sajtósa, dr. Tóth Nikolett megfogalmazásában.

„A rendőr fő eszköze a kommunikáció, emiatt rendkívüli fontossággal bír, hogy objektívek maradjunk az intézkedés során. A felkészítés egyik módszere az, hogy egyre nagyobb pszichés terhelésnek tesszük ki a hallgatókat a gyakorlati foglalkozások során” – fogalmazott Oláh Attila rendőr hadnagy, akinek a vezetésével intézkedéstaktikai bemutatót tartottak a rendőr tisztjelöltek a díszteremben, közelharcelemekkel és elvezető fogásokkal színesítve.

Az ORFK részéről dr. Markó Attila rendőr ezredestől megtudtuk, hogy a rendőrökre az elmúlt években néhány alkalommal vascsővel, bottal, vasvillával, fejszével, láncfűrészszel és késsel is támadtak az elkövetők. Az elmúlt évben 1,2 millió alkalommal teljesítettek közterületi szolgálatot, 12 milliós óraszámában, melynek során 4 millió intézkedés foganatosítására került sor. Számos esetben szakmaiatlanság és szakszerűtlenség miatt következik be a hivatalos személy elleni erőszak. Miskolczi Csanád rendőr ezredes, főosztályvezető beszámolója szerint a Készenléti Rendőrség 937 ezer intézkedést hajtott végre az elmúlt három évben, ebből átlagolva 23 ezer esetre jutott egy hivatalos személy elleni erőszak.

Less Ferenc rendőr alezredes, a Rendőrségi Oktatási és Kiképző Központ (a továbbiakban: ROKK) Kutyavezető-képző és Állatfelügyeleti Központ főosztályvezetője a tömegkezelést végző rendőrök elleni erőszak problémakörének vázolása során arra mutatott rá, hogy a túlzottan határozott rendőri tevékenységtől lesz a tömeg frusztrált és válik erőszakossá. Az Adyligeti Rendészeti Szakközépiskola oktatója, Dános Szabina rendőr őrnagy kiemelte, hogy a rendőr tekintélyét a személyisége és a tudása határozza meg. Az ilyen ügyekben eljáró ügyészség vezetője, dr. Ott István a jogi ismeretek és a rendőrség tekintélyének hiányát emelte ki mint oksági tényezőt.

Jelen számunk további írásai sem kevésbé fontosak: a drogtilalom problémáinak és az önkormányzatok közbiztonsági felelősségének kriminológiai elemzése, a biometriai személyazonosítás, a kihallgatási taktikák, valamint a szolgálati kutyák alkalmazásának újdonságai egyaránt a kriminalisztika fegyvertárát gazdagítják. A rendészet – mint közigazgatási tevékenység – és a rendvédelem szervezeti kultúrájának aspektusai rendészettudományi gondolkodásunk fejlődését szolgálják, csakúgy, mint Finszter Géza professzor kutatástervezési beszámolója.

A rendészeti oktatás területéről egy vizsga tapasztalatait ismerjük meg, továbbá a napjainkban különösen aktuális integrált határőrizet oktatási programját. Végül pedig a rendészet kontra közigazgatás vita évszázados epizódjáról, illetve az 1956-os forradalom utáni rendészeti torzulások munkásőrségi történelmi látteleletéről olvashatunk.

Németh Zsolt
felelős szerkesztő